

zajímavé to, že Stiebitzovy překlady vyšly jako bibliofilie, dnešní výbor vychází v nákladu 15.000. Vkusná obálka s reprodukcí pompejské fresky vhodně doplňuje tuto půvabnou knížku.

Radislav Hošek

Pamjatniki pozdnej antičnoj poezii i prozy II—V veka, Moskva 1964. Stran 360. Cena 1 rub. 30 k.

Tato publikace je prvním ze tří plánovaných sborníků, které hodlá vydat Akademie věd SSSR ve snaze seznámit co nejširší čtenářskou veřejnost s literárními památkami pozdní antiky, jinak těžko přístupnými. V úvodu (str. 7—26) jsou stručně nastíněny antické politicko-hospodářské poměry v II. až VI. stol. n. l. a dále se čtenář seznamuje s hlavními směry, kterými se ubírala literatura oné doby. *M. J. Grabar-Passek*, který je autorem úvodu, zde mimo jiné vyslovuje nesouhlas s „nespravedlivým“ označováním literární tvorby této doby jako literatury úpadkové a říká, že kdyby byla této literatuře věnována jen z poloviny taková pozornost jako literatuře doby klasičké, nemohla by být nikdy takto posuzována. Vlastní část knihy obsahuje v překladu ukázky z antické poezie (řecká poezie str. 29—114; římská poezie str. 117—220) a z antické prózy (řecká próza str. 223—302; římská próza str. 305—323). Jsou zde zastoupeni jak autoři, s jejichž překlady se již měl možnost sovětský čtenář seznámit, tak např. Lukianos, Chariton, Longos, Apuleius (i tyto překlady však byly znovu revidovány), tak i — a to v převážně většině — autoři, kteří jsou do ruštiny překládáni poprvé, a to je bezesporu také největším přínosem sborníku. Ke každému antickému básníku či prozaikovi je vždy připojena stručná charakteristika jeho života a díla. Na str. 327—355 jsou pak zařazeny poznámky k jednotlivým autorům, obsahující výklady k těm místům textu, kterým by čtenář bez klasického vzdělání stěží porozuměl. Sovětská čtenářská veřejnost se tedy může jen těšit na druhé a třetí z připravovaných sborníků této řady, jež budou obsahovat překlady vybraných míst z řečí a dopisů pozdní antiky (sborník druhý) a překlady pozdně antických děl historického a encyklopedického charakteru (sborník třetí).

Dagmar Bartoňková

Hermann Bengtson, Griechische Geschichte von den Anfängen bis in die römische Kaiserzeit, XI, 575 str., 4 mapy, 8 příloh. C. H. Beck, München 1965.

Knihy z Handbuchu der Altertumswissenschaft měly až posud úděl opravdových příruček. Čtenář se v nich neobrací jenom k textu, nýbrž i k hojným poznámkám a málokdy čte kapitoly jako celek, zejména pak málo přihlíží k literárním hodnotám textu.

Aby ušla tomuto osudu byla právem zařazena do nové edice, vycházející v Beckově nakladatelství pod názvem *Beck'sche Sonderausgaben*, kniha Bengtsonova o řeckých dějinách (srov. LF III, 1955, str. 269—273, a SPFFBU E 6, 1961, str. 259—260). Nepochybně si svým jasným výkladem, podaným bez všeho vědeckého aparátu, i novou úpravou pro pohodlné čtení získá nové čtenáře. Je to zajímavý pokus o popularizaci vědecké práce ze strany nakladatelství.

Radislav Hošek

Abriss der Geschichte antiker Rand-Kulturen, herausgegeben von Wolf—D. v. Barloewen, Verlag R. Oldenbourg, München 1961.

Jako protějšek k publikaci *Abriss der antiken Geschichte* vyšla tato kniha, která z pera významných odborníků má podat přehled tzv. okrajových kultur, tj. těch kultur, které se vytvořily na okraji antického světa a vešly s ním do styku. Z názvů jednotlivých kapitol je vidět celkové rozvržení knihy: Westkeltén (str. 1—16, *P. Lamrechts*), Kultur der Germanen (17—37, *Hellmut Rosenfeld*), Geschichte der Germanen bis 376 n. Chr. (38—82 *Wolf—D. v. Barloewen*), Geschichte des Donau-Schwarzemeer-Raumes im Altertum (83—149, *Robert Werner*), Geschichte der Juden vom Babylonischen Exil bis Mohammed (*Georg Stadtmüller*) a Die Araber vom Tode Alexander

des Grossen bis zum Auftreten Mohammeds (mit Ausnahme SüdArabien) (str. 153—69, *Franz Altheim-Ruth Stiehl*), Nubien (182—191, *Jürden von Beckerath*), Weissafrica von den Anfängen bis zur Eroberung durch die Araber (*Dominik J. Wölfel*, 194—235).

Každá část je řazena chronologicky v podobě stručných, ale ne heslovitých zpracování. Je to kniha užitečná a pro některé úseky přinášející i velmi málo známý materiál. Několikrát se dotýká i našeho území, vcelku ne šťastně. Tak (19,7) soudí *Rosenfeld*, že nejstarší Italikové sídlili poblíž moravské malované páskové keramiky, ovšem opírá se jen o jména *pingo* a *pingo* (srov. různé výklady u *Walde—Hofmanna*, Lat. etym. Wörterbuch s. vv!). Podobně i 43,4 zpráva o přítomnosti Harudů v Čechách a na Moravě při tažení Kimbrů a Teutonů není nijak odůvodněna. Rušivá, ale také naši vinou vzniklá, jsou maďarská jména pro slovenské pohraniční vesnice s římskými nálezy, jež jsou lokalizovaná i do Uher. Snad kniha akademika *J. Dobíše*, Dějiny československého území před vystoupením Slovanů (Praha 1964), uvede v té věci do cizí vědy pořádek.

Přehled okrajových kultur je velmi užitečný. Nebylo by na škodu, kdyby se podobné dílo objevilo jednou i v češtině.

Radislav Hošek

Fourth International Colloquium on Mycenaean Studies. Downing College, Cambridge, 7—13 April 1965.

Na začátku dubna 1965 bylo svoláno do Cambridge další oficiální shromáždění mykénologů, v pořadí již čtvrté. Byl to sjezd významný především tím, že na něm bylo oznámeno založení zvláštní mezinárodní mykénologické společnosti *Fédération Internationale de Mycénologues*, která bude napříště organizovat mykénology z celého světa v rámci mezinárodní organizace UNESCO. Samotné zasedání kongresu bylo na nejvyšší míru pracovní: všechny referáty byly předem zaslány organizačnímu výboru, jím rozmnoženy a ještě včas odeslány zpět všem účastníkům do jejich domovů, aby si mohli v klidu připravit diskusi. Referáty se pak nečetly, referent si pouze připravil úvodní slovo a po něm následovala diskuse. Tímto způsobem se podařilo organizátorům maximálně využít času určeného pro kolokvium a zbyl ještě jeden volný den pro zájezd do Oxfordu, jehož hlavní součástí byla návštěva významných mykénských sbírek v Ashmolean Museum. Jednání se zúčastnilo celkem 24 odborníků ze 12 zemí a z řad těch bylo připraveno pro jednotlivá zasedání celkem 23 referátů. Epigrafickými otázkami spojenými s texty lineárního písma B se zabývali *Chadwick* (Velká Británie), *Olivier* (Belgie), *Killen* (V. Brit.), *Bennett* (USA), hláskoslovnou problematikou mykénštiny *Lejeune* (Francie), *Hartová* (V. Brit.), *Georgiev* (Bulharsko), *Palmer* (V. Brit.), mykénským tvaroslovím *Chantraine* (Francie), *Morpurgo—Daviesová* (V. Brit.), *Gallavotti* (Itálie), *Szemerényi* (V. Brit.), *Ruijgh* (Holandsko), *Ruipérez* (Španělsko), nářečním zařazením mykénštiny mezi řecké dialekty *Risch* (Švýcarsko), *Bartoněk* (ČSSR), mykénským slovníkem *Heubeck* (NSR), *Iliovski* (Jugoslávie), a konečně některými dílčími problémy společenské organizace mykénštiny *Řecka*, resp. mykénským náboženstvím *Lejeune* (Francie), *Jones* (V. Brit.), *Richardson* (V. Brit.), *Langová* (USA) a *Palmer* (V. Brit.). Jednání bylo uzavřeno usnesením, které obsahovalo především některé další doplňky pravidel pro transkripci lineárního písma B do latinky, a dále rozhodnutí uspořádat páté mezinárodní mykénologické kolokvium v r. 1968 v Salamance.

Antonín Bartoněk

Congressus internationalis: Antiquitas Graeco-Romana ac tempora nostra (Brno, 12. až 16. IV. 1966).

Československá akademie věd a ministerstvo školství a kultury uspořádaly ve dnech 12. až 16. dubna 1966 mezinárodní kongres Antiquitas Graeco-Romana ac tempora nostra (Antika a dnešek). Tato konference, při níž se v Brně setkala přes čtyři sta účastníků asi z dvaceti socialis-